

137. sz. Egyezmény

a rakománykezelés új módszereinek káros szociális hatásairól a kikötőkben

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája,

Amelyet a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa hívott össze Genfben, és amely 1973. június 6-án ötvennyolcadik ülészakára ült össze,

Tekintettel arra, hogy a kikötőkben fontos változások történtek és történnek a rakománykezelés módszereiben – például a rakodási egységek bevezetése, az intermodális szállítás bevezetése, a megnövekedett mértékű gépesítés és automatizálás – és az áruszállítás rendszerében, és hogy a hasonló változások a jövőben várhatóan még inkább elterjednek,

Tekintettel arra, hogy ezek a változások a rakomány mozgatásának felgyorsítása és a hajók által a kikötőben töltött idő és a fuvarozási költségek csökkentése által egészében véve az érintett ország gazdaságának hasznára válnak, és hozzájárulnak az életszínvonal emeléséhez, és

Tekintettel arra, hogy ezek a változások ugyanakkor káros következményekkel járnak a foglalkoztatás szintjére a kikötőkben, valamint a dokkmunkások munka- és életkörülményeire, és hogy intézkedéseket kell elfogadni az ebből eredő problémák elkerülésére vagy enyhítésére, és

Tekintetbe véve, hogy a dokkmunkásoknak részesülniük kellene azokból az előnyökből, amelyeket az anyagmozgatás új módszereinek bevezetése biztosít, és hogy ennek megfelelően az új módszerek tervezésével és bevezetésével egyidejűleg helyzetük tartós javítása érdekében lépéseket kellene tervezni és tenni olyan eszközök révén, mint a foglalkoztatás rendszeressé tétele, a jövedelem stabilizálása, továbbá az élet- és munkafeltételeikre, valamint a kikötői munka munkabiztonsági és foglalkozásegészségügyi szempontjaira vonatkozó más intézkedések, és

Miután úgy határozott, hogy különböző javaslatokat fogad el a rakománykezelés új módszereinek káros szociális hatásairól (kikötők) amely kérdés az ülészak napirendjének ötödik pontjaként szerepelt, és

Miután úgy döntött, hogy ezeket a javaslatokat egy nemzetközi Egyezmény formájában adja közre,

a mai napon, 1973. június 25-én, elfogadja az alábbi Egyezményt, amely a "Kikötői munkáról szóló 1973. évi Egyezmény" néven idézhető:

1. cikk

1. A jelen Egyezmény azokra a személyekre vonatkozik, akik rendszeres jelleggel vállalnak munkát dokkmunkásként, és akik ebből a munkából, ami éves fő jövedelmüket biztosítja, tartják el magukat.

2. A jelen Egyezmény szempontjából a „dokkmunkások” és „kikötői munka” a nemzeti törvények vagy gyakorlat által ilyen módon meghatározott személyeket és tevékenységeket jelenti. Az érintett munkaadói és munkavállalói szervezetekkel konzultálni kell, illetve bármilyen más módon be kell őket vonni ezen meghatározások kidolgozásába és felülvizsgálatába. Ezzel összefüggésben figyelembe kell venni a rakománykezelés új módszereit és ezeknek a dokkmunkások különböző szakmáira gyakorolt hatását.

2. cikk

1. Nemzeti politikát kell kidolgozni az érintett felek ösztönzésére annak érdekében, hogy folyamatos vagy rendszeres foglalkoztatást biztosítsanak a dokkmunkások számára, amennyire lehetséges.

2. A dokkmunkásoknak minden esetben biztosítani kell egy minimális foglalkoztatási időszakot vagy minimáljövedelmet az érintett ország és kikötő gazdasági és társadalmi helyzetétől függő módon és mértékben.

3. cikk

1. Nyilvántartást kell létrehozni és fenntartani a dokkmunkások minden foglalkozási kategóriájának vonatkozásában a nemzeti törvények vagy gyakorlat által meghatározott módon.

2. A nyilvántartásba vett dokkmunkások előnyt élveznek a dokkmunkára való alkalmazás esetén.

3. A nyilvántartásba vett dokkmunkásokat a nemzeti törvények vagy gyakorlat által meghatározott módon kell kötelezni arra, hogy munkavégzés céljából rendelkezésre álljanak.

4. cikk

1. A nyilvántartást rendszeresen felül kell vizsgálni a kikötő szükségleteinek megfelelően.

2. A nyilvántartottak számában bekövetkező bármely szükséges csökkentést olyan intézkedéseknek kell kísérniük, amelyek célja, hogy megakadályozzák vagy minimalizálják az intézkedéseknek a dokkmunkásokra gyakorolt káros hatásait.

5. cikk

A rakománykezelés új módszereinek legnagyobb társadalmi hasznát biztosítandó, nemzeti politika segítségével kell egyfelől a munkáltatók vagy szervezeteik, másfelől a munkavállalók szervezetei közötti együttműködést ösztönözni a kikötői munka hatékonyságának javítása érdekében az illetékes hatóságok közreműködésével, amennyiben ez helyénvaló.

6. cikk

Minden tagállam köteles biztosítani, hogy a megfelelő biztonsági, egészségügyi, jóléti és szakképzési rendelkezések minden dokkmunkásra kiterjedjenek.

7. cikk

A jelen Egyezményben foglaltaknak nemzeti törvényekkel vagy rendelkezésekkel kell érvényt szerezni, kivéve azokat a rendelkezéseket, amelyeknek kollektív szerződések, választott bírói döntések útján vagy a nemzeti gyakorlatnak megfelelő más módon szereznek érvényt.

8. cikk

A jelen Egyezmény hivatalos ratifikációit a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával kell közölni nyilvántartásba vétel céljából.

9. cikk

1. A jelen Egyezmény a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet tagállamai közül csak azokra nézve kötelező, amelyeknek ratifikációit a főigazgató nyilvántartásba vette.

2. A jelen Egyezmény azon időponttól számított tizenkét hónap múlva lép hatályba, amikor két tagállam ratifikációját a főigazgató nyilvántartásba vette.

3. A továbbiakban a jelen Egyezmény minden további tagállamra nézve tizenkét hónappal azután lép hatályba, hogy a tagállam részéről történt ratifikációt nyilvántartásba vették.

10. cikk

1. A jelen Egyezményt ratifikáló tagállam a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatójával egy nyilvántartásba vétel céljából közölt nyilatkozat útján mondhatja fel az Egyezményt első hatálybalépésének időpontjától számított tíz év elteltével. Az ilyen felmondás a nyilvántartásba vételét követő egy év elteltével válik hatályossá.

2. Az a tagállam, amely a jelen Egyezményt ratifikálta, és amely az előző bekezdésben említett tízéves időszak lejárta utáni egy éven belül nem él a jelen cikkben biztosított felmondási jogával, újabb tízéves időszakra kötelezettségben marad. Ezt követően minden tíz év elteltével mondhatja fel a jelen Egyezményt a jelen cikkben előírt feltételek szerint.

11. cikk

1. A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet valamennyi tagállamát köteles értesíteni a Szervezet tagállamai által vele közölt valamennyi ratifikáció, illetve felmondás nyilvántartásba vételéről.

2. A főigazgató a második ratifikáció nyilvántartásba vételéről küldött értesítésével egyidejűleg felhívja a Szervezet tagállamainak a figyelmét az Egyezmény hatálybalépésének időpontjára is.

12. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal főigazgatója az előző cikkek rendelkezéseivel összhangban nyilvántartásba vett ratifikációkat és felmondásokat az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 102. cikke értelmében valamennyi részletükben megküldi az Egyesült Nemzetek főtitkárának nyilvántartásba vétel céljából.

13. cikk

A Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Igazgató Tanácsa az általa szükségesnek ítélt időpontokban jelentést terjeszt az Általános Konferencia elé a jelen Egyezmény helyzetéről, és megvizsgálja, kívánatos-e a Konferencia napirendjére tűzni az Egyezmény részleges vagy teljes módosításának kérdését.

14. cikk

1. Ha a Konferencia a jelen Egyezményt részben vagy egészében módosító új Egyezményt fogad el, akkor az új Egyezmény eltérő rendelkezése hiányában

- (a) az új módosító Egyezmény valamely tagállam által történő ratifikálása, tekintet nélkül a fenti 10. cikk rendelkezéseire, *ipso jure* magában foglalja a jelen Egyezmény azonnali felmondását, amennyiben és amikor az új módosító Egyezmény hatályba lép;
- (b) az új módosító Egyezmény hatályba lépésének napján lezárul a jelen Egyezmény ratifikálásának lehetősége a tagállamok előtt.

2. A jelen Egyezmény jelenlegi formájában és tartalmával mindenképpen érvényben marad mindazon tagállamokra nézve, amelyek a jelen Egyezményt ratifikálták, de a módosító Egyezményt nem.

15. cikk

A jelen Egyezmény szövegének angol és francia változata egyaránt hiteles.